

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/328/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217221164
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4217221164.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 proti žalovanému: S. F., nar. XX.XX.XXXX, O. XXX, o zaplatenie 515,05 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie sumy 515,05 eur s vyčísleným úrokom vo výške 29,63 eur, s vyčísleným úrokom vo výške 310,69 eur, s 19 % úrokom ročne zo sumy 515,05 eur od 8.6.2017 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 515,05 eur od 8.6.2017 do zaplatenia, ako aj s poplatkom vo výške 14,38 eur **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov celého konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.11.2017 si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 515,05 eur s úrokom vo výške 29,63 eur, s úrokom vo výške 310,69 eur, s 19% úrokom ročne zo sumy 2.074,58 eur od 8.6.2017 do zaplatenia, s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 515,05 eur od 8.6.2017 do zaplatenia, s poplatkami vo výške 14,38 eur a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že 13.11.2008 bola medzi jeho právnym predchodcom - Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere č. 9638638908, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur, pričom sa žalovaný zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny zostatok“, ktorá je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu. V dôsledku omeškania žalovaného vzniklo veriteľovi v zmysle Obchodných podmienok pre úver právo požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca zdôraznil, že s poukazom na § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa do celkových nákladov nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru. Žalovanému bolo zaslané upozornenie pred zosplatením úveru, v ktorom bol oboznámený s tým, že pohľadávka zo Zmluvy je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Žalovaný úhradu nerealizoval, a tak Poštová banka, a.s. pristúpila k zosplateniu úveru listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver veriteľovi úrok, pričom v zmluve je dojednaná sadzba vo výške 19% ročne. Dátum začatia úročenia od 8.6.2017 je deň nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 7.6.2017, v ktorej je špecifikovaná pohľadávka vrátane vyčíslených úrokov. Poplatky vo výške 14,38 eur vyplývajú zo Sadzobníka poplatkov.

Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.6.2017, uzavretou medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, ktorou postupca postúpil okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanému..

Žalobca za dôkaz označil zmluvu o úvere, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, predpis splátok, listinu Aktuálny stav úveru, upozornenie, výzvu na úhradu dlžnej sumy, špecifikáciu úrokov, sadzobník poplatkov.

2. Súd v poradí prvým rozsudkom vyhláseným 7.6.2018 rozhodol bez nariadenia pojednávania tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2.1 Uvedený rozsudok súd odôvodnil tým, že mal za preukázané že medzi postupcom ako veriteľom a žalovaným bola dňa 13.11.2008 uzavretá zmluva o úvere č. 9638638908, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 100 000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 70 mesačnými splátkami po 2 473,- Sk, splatnými v 13. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 13.12.2008 a konečná splatnosť úveru bola určená na 13.9.2014, pri úrokovej sadzbe vo výške 19%, pri RPMN 20,74% a priemernej RPMN vo výške 18,64%, so základným súborom poistenia, pri celkovej výške nákladov 66 101,52 Sk (2.194,17 eur).

2.2 Z aktuálneho stavu úveru na čl. 10 vyplýva, že veriteľ žalovaného z úhrad žalovaného započítal na istinu úveru sumu vo výške 2.804,34 eur, na poplatky sumu vo výške 543,75 eur a na úrok sumu vo výške 2.351,49 eur (čl. 56), keď žalovaný v období od 13.12.2008 do 9.9.2014 vrátane plnil úhrnom sumu vo výške 5.699,58 eur. Pritom náklady úveru čerpaného vo výške 3.319,39 eur (100 000,- Sk) mali byť podľa zmluvy len vo výške 2.194,17 eur (66 101,52 Sk), teda žalovaný mal do 13.9.2014 uhradiť úhrnom sumu vo výške 5.513,55 eur, pričom žalovaný do 9.9.2014 vrátane uhradil sumu vo výške 5.699,58 eur, teda žalovaný čerpaný úver svojimi platbami nielenže uhradil veriteľovi, ale čerpaný úver aj preplatil.

2.3 Súd daný vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1 - 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. OZ vzhľadom na prechodné ustanovenia OZ § 879l/, § 879m/ OZ), § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

2.4 Súd má za to, že veriteľovi žalovaného nevznikol nárok na poistné, nakoľko poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. OZ o poistných zmluvách. Žalobca súdu netvrdil, že aj v danom prípade došlo k poisteniu, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci nielen vznik, ale ani rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia žalovaného a vôbec nepreukázal existenciu poistenia. Z uvedeného dôvodu veriteľovi žalovaného nevznikol nárok na poistné.

2.5 Z dôvodu, že v zmluve z 13.11.2008 nie sú uvedené žiadne poplatky, s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľ od spotrebiteľa nemohol požadovať žiadne poplatky. Z aktuálneho stavu úveru však vyplýva, že veriteľ žalovaného z úhrad žalovaného započítal na v zmluve neuvedené poplatky sumu vo výške 543,75 eur. Podľa textu zmluvy, táto zmluva nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani Obchodné podmienky pre úver, či Sadzobník poplatkov, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>).

2.6 Keďže úver čerpaný žalovaným bol žalovaným v lehote splatnosti nielenže uhradený, ale aj preplatený, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, najmä keď žalobca nepreukázal existenciu dlhu žalovaného tak, ako je vymedzený skutočnosťami uvedenými v žalobe. S poukazom na § 559 ods. 1, 2 OZ dlh žalovaného splnením v lehote splatnosti zanikol, preto žalobcovi nevznikol nárok ani na istinu, či úrok, či v zmluve neupravené poplatky a ani na úrok z omeškania, keď žalobca netvrdil existenciu omeškania žalovaného, odôvodňujúcu nárok žalobcu na žalované príslušenstvo podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v podobe úroku z omeškania od 8.6.2017.

3. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 15Co/47/2018-123 z 26.6.2019 zrušil odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1 Uvedené zrušujúce rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 515,05 eura s vyčísleným úrokom vo výške 29,63 eura, s vyčísleným úrokom vo výške 310,69 eura, s 19 % úrokom ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplata a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 515,05 eura od 08. 06. 2017 do zaplata, poplatkom vo výške 14,38 eura a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a vyzval ho, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby uviedol podstatné a rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný však na výzvu súdu nereagoval. Súd prvej inštancie následne oznámil termín verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu a bez nariadenia pojednávania napadnutým rozsudkom žalobu zamietol.

Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Citované ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b) CSP zakladá dôvodnosť odvolania a povinnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom odmietnutia spravodlivosti. Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako záruka toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Povinnosťou súdov ako štátnych orgánov je dbať o to, aby ústavné práva subjektov zúčastnených na konaní boli riadne dodržiavané. Účastník má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na

všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto aj § 220 ods. 2 veta druhá a tretia CSP stanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Kým vo výroku rozsudku súd vyslovuje ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplynúť, prečo tak rozhodol. Pri odôvodňovaní rozsudku je nevyhnutné vyhnúť sa tomu, aby text odôvodnenia bol popisný a formálny a naopak dôsledne dbať o to, aby obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie týmito atribútmi dôsledne neriadil. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, k zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu, že súd prvej inštancie z aktuálneho stavu úveru zistil, že veriteľ z úhrad žalovaného započítal na istinu úveru sumu 2 804,34 eura, na poplatky sumu 543,75 eura a na úrok sumu 2 351,49 eura, keď žalovaný v období od 13. 12. 2008 do 09. 09. 2014 vrátane plnil úhrnom sumu 5 699,58 eura. Pritom náklady úveru čerpaného vo výške 3 319,39 eura (100 000,- Sk) mali byť podľa zmluvy len vo výške 2 194,17 eura (66 101,52 Sk), teda podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný mal do 13. 09. 2014 uhradiť úhrnom sumu 5 513,55 eura, pričom do 09. 09. 2014 vrátane uhradil sumu vo výške 5 699,58 eura a čerpaný úver svojimi platbami nielenže uhradil veriteľovi, ale ho aj preplatil. Ako však vyplýva z podanej žaloby, jej predmetom boli okrem zostatku žalovanej istiny aj zmluvné a sankčné úroky, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite nevysporiadal, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľné. Pokiaľ aj žalovaný uhradil právnomu predchodcovi žalobcu celkom 5 699,58 eura, automaticky to neznamená, že uspokojil celú úverovú pohľadávku vrátane jej príslušenstva. V tejto súvislosti žalovaný na svoju obranu neuviedol žiadnu skutočnosť, z ktorej by takýto záver bolo možné vyvodit, hoci na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám bol súdom prvej inštancie riadne vyzvaný. Za daných skutkových okolností bol procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP, zjavne nesprávny a mal za následok porušenie práv žalobcu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V posudzovanej spotrebiteľskej veci, kde hodnota sporu bez príslušenstva nepresiahla 1 000 eur, totiž žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu preukázané predloženými listinnými dôkazmi nijako nepoprel, v dôsledku čoho ich súd prvej inštancie mal považovať za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Uvedené by neplatilo iba výnimočne, ak by existovala dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2 CSP). Zo strany súdu je prípustný určitý korektív v zmysle koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv zakotvená v čl. 2 CSP a zákaz zneužitia práva zakotvený v čl. 5 CSP). K zamietnutiu žaloby by teda za daného skutkového stavu mohol súd prvej inštancie pristúpiť jedine vtedy, ak by dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení existovala, táto však z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva.

V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Ak by totiž odvolací súd sám vo veci meritórne rozhodol, pripravil by tým v odvolacom konaní neúspešnú sporovú stranu o právo podať opravný prostriedok (teda o právo na riadny dvojinštančný proces), ktoré je jedným z dielčích práv na spravodlivý súdny proces.

Úlohou súdu prvej inštancie bude v naznačenom smere opätovne vo veci rozhodnúť, presvedčivo sa vysporiadať s podstatnými skutkovými a právnymi tvrdeniami sporových strán a vec právne posúdiť tak, aby bolo z jeho rozhodnutia zrejماً, ako k výroku dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil.

4. Podľa odvolacieho súdu, žalovaný žalobcom uplatnený nárok nespochybnil, aj keď bol súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k žalobe. Preto podľa odvolacieho súdu procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP je zjavne nesprávny a mal za následok porušenie práv žalobcu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Avšak podľa uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal

svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).

V bode 39. uznesenia Ústavný súd SR uviedol, že Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a v konkrétnych okolnostiach veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení splnená tým, že žalovaná sa k žalobe sťažovateľky nevyjadrila. Ani námietka nenariadenia pojednávania preto nie je dôvodná.

5. Po zrušení v poradí prvého rozsudku odvolacím súdom, súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávania na deň 9.1.2020, na ktorom pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu, ktorý s účinnosťou od 30.9.2019 odvolal splnomocnenie udelené Advokátskej kancelárii JUDr. Veronika Kubriková, PhD. na zastupovanie žalobcu ako splnomocniteľa.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že si priniesol výplatné pásky o vykonávaných zrážkach zo mzdy, z ktorých však nie je zrejmé v prospech koho sú zrážky vykonávané.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu s poukazom na § 295 CSP a dospel k zhodným skutkovým a právnym záverom, ako v poradí prvom rozsudku.

8. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy strán sporu Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Čo treba rozumieť pod poplatkami je definované v ustanovení § 2 písm. citovaného zákona Na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov. Celkové náklady spotrebiteľa sú definované v § 2 písm. c/ citovaného zákona.

9. Pokiaľ podľa úverovej zmluvy z 13.11.2008 mal žalovaný čerpaný úver vo výške 3.319,39 eur (100 000,- Sk) splatiť 70 mesačnými splátkami po 82,09 eur (2 473,- Sk), úhrnom by mal žalovaný zaplatiť 5.746,19 eur (173 110,- Sk), teda o 2.426,80 eur (73 110,- Sk) viac ako čerpal. Podľa úverovej zmluvy žalovaného, však celková výška nákladov bola len 2.194,17 eur (66 101,52 Sk oproti 73 110,- Sk), čo je matematicky vylúčené, vzhľadom na výšku splátok a ich počet. Čo predstavuje rozdiel medzi úhrnom všetkých splátok vo výške 5.746,19 eur, po odpočítaní sumy úveru vo výške 3.319,39 eur, teda rozdiel medzi sumou vo výške 2.426,80 eur a celkovými nákladmi spotrebiteľa vo výške 2.194,17 eur nie je zrejmé ani zo zmluvy a ani zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe. Tak ako spotrebiteľ- aj súd mohol vychádzať len z tých údajov, ktoré boli zrejmé zo znenia zmluvy, a nemal na základe čoho vedieť a zisťovať čo predstavuje rozdiel medzi sumou celkových nákladov (tvorených v zmysle § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy úrokom a prípadne aj poplatkom) v celkovej výške 2.194,17 eur a sumou zahrnutou v 70 splátkach po 82,09 eur nad sumu čerpania vo výške 3.319,39 eur,

9.1 Už vôbec nie je zrejmé, prečo žalobca na čl. 27 spisu predložil súdu predpis splátok, podľa ktorého mal byť úver žalovaného síce splatný 70 splátkami, avšak z toho 69 splátok malo byť vo výške po 82,29 eur a 1 splátka mala byť vo výške 49,59 eur, oproti zmluvne dohodnutým 70 splátkam po 82,09 eur.

9.2 Súd má za to, že veriteľovi žalovaného nevznikol nárok ani na v zmluve nešpecifikované poistné, nakoľko poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“ len v podobe uvedenia textu - základný súbor poistenia, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. OZ o poistných zmluvách. Žalobca súdu netvrdil, že aj v danom prípade došlo k poisteniu, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci nielen vznik, ale ani rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia, nepreukázal ani existenciu poistky v zmysle § 791 ods. 2 OZ a ani nešpecifikoval kto je poisteným. Pritom podľa § 791 ods. 1 OZ pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma. Z uvedených dôvodov veriteľovi žalovaného nevznikol nárok, či už na poistné, či poplatok za poistenie.

9.3 Rovnako nie je zrejmé, prečo úver, ktorého konečná splatnosť prebehla dňa 13.9.2014, kedy bola splatná aj ostatná - 70. splátka, veriteľ žalovaného listom z 5.12.2014 „predčasne“ zosplatnil až k 5.12.2014.

9.4 Z aktuálneho stavu úveru na čl. 10 vyplýva, že veriteľ žalovaného z úhrad žalovaného v celkovej výške 5.699,58 eur, ktoré žalovaný uhradil v období od 13.12.2008 do 9.9.2014, započítal na istinu úveru (len) sumu vo výške 2.804,34 eur, na v zmluve neuvedené poplatky započítal sumu vo výške 543,75 eur a na úrok započítal sumu vo výške 2.351,49 eur (čl. 56). Pritom celkové náklady úveru čerpaného vo výške 3.319,39 eur (100 000,- Sk) mali byť podľa zmluvy len vo výške 2.194,17 eur (66 101,52 Sk), teda žalovaný mal do 13.9.2014 uhradiť úhrnom sumu vo výške 5.513,56 eur, pričom žalovaný do 9.9.2014 vrátane uhradil sumu vo výške 5.699,58 eur.

9.5 Zo zmluvy je zrejmé, že nie sú v nej uvedené žiadne poplatky, preto s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy strán sporu veriteľ žalovaného neprípustne, v rozpore s citovaným zákonom, započítal z úhrad žalovaného sumu 543,75 eur na v zmluve neupravené poplatky, na ktoré veriteľovi žalovaného nevznikol nárok. Žalobca si napriek tomu v žalobe uplatnil nárok aj na ďalšie, nešpecifikované a nedôvodné, poplatky vo výške 14,38 eur.

9.6. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ má byť niektorá z náležitostí spotrebiteľského úveru upravená v inej písomnosti než povinne písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, aj s poukazom na rozsudok Súdneho dvora C-42/15 z 9.11.2016, na ktorý poukázal žalobca vo svojom odvolaní proti v poradí prvému rozsudku vo veci, nestačí (len) oboznámenie sa spotrebiteľa s takouto písomnosťou. Všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými právami a povinnosťami. Súdny dvor v uvedenom rozsudku vysvetlil aj pojem trvalý nosič. Dôkazné bremeno je na veriteľovi, teda žalobcovi, ktorý nielenže v danom prípade nešpecifikoval údajné poplatky, ale ani neoznačil a nepredložil súdu žiadnu písomnosť, v ktorej by boli poplatky, na ktoré mal započítať z úhrad žalovaného sumu vo výške 543,75 eur, upravené, a to nielen pomenovaním, ale najmä aj ich výškou. Tieto poplatky žalobca nešpecifikoval ani vo svojom odvolaní proti v poradí prvému rozsudku.

Podľa textu úverovej zmluvy, táto nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, či Sadzobník poplatkov, preto tieto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>), bez ohľadu na to, že žalovaný na formulárovom tlačive zmluvy vyhotovenej veriteľom, bez možnosti ovplyvniť text formulára, mal podpisom zmluvy potvrdiť, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Pre účely zmluvy o spotrebiteľskom úvere je takéto veriteľom vopred naformulované tvrdené oboznámenie spotrebiteľa s náležitosťami zmluvy z dôvodov uvedených v citovanom rozsudku Súdneho dvora nepostačujúce.

9.7 Vyčíslenie úroku z omeškania na čl. 53, 54 za obdobie od 13.2.2009 do 13.9.2014 sumou 31,10 eur, resp. do 5.12.2014 sumou vo výške 35,15 eur je pre účely daného sporu bez významu, keď žalobca si nárok na úrok z omeškania do 5.12.2014 neuplatnil a ani netrdil, že by z úhrad žalovaného započítal na úrok z omeškania nejakú sumu.

9.8 Navyše, žalobca na čl. 52, 53 súdneho spisu vyčíslil výšku zmluvného úroku za obdobie od 14.11.2008 do 5.12.2014 (pri konečnej splatnosti úveru dňa 13.9.2014) sumou vo výške 2.346,14 eur, pri celkových nákladoch úveru tvorených úrokom a (prípadnými) poplatkami v celkovej výške len 2.194,17 eur. Pokiaľ z úhrad žalovaného započítal jeho veriteľ na úrok sumu 2.351,49 eur, je zrejmé, že na úrok započítal vyššiu sumu, a preto je vylúčený nárok žalobcu na uplatnené úroky, či už vyčíslené sumou vo výške 29,63 eur, či vyčíslené vo výške 310,96 eur či vo výške 19% ročne od 8.6.2017.

9.9 V ustanovení § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je upravený začiatok doby, od ktorej je dlžník povinný platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky v dojednanej výške. V ustanovení § 503 Obchodného zákonníka je zákonom upravená splatnosť úrokov z poskytnutých (použitých) peňažných prostriedkov.

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

9.10 Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Po jej uplynutí už dlžník nemá právo užívať istinu úveru, ale dlžnú sumu čerpania musí dlžník vrátiť veriteľovi s dohodnutými úrokmi, ktoré sa jej týkajú, keďže splatnosť čerpaných úverových prostriedkov a dohodnutého úroku nastala s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka dňom konečnej splatnosti úveru, v danom prípade 13.9.2014. Potom veriteľovi, s poukazom na § 503 ods. 1 posledná veta Obchodného zákonníka patria dňom konečnej splatnosti úveru, spolu s dlžnou úverovou istinou, zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy vo výške dohodnutej ku dňu konečnej splatnosti, teda vo výške vyčíslenej k 13.9.2014, kedy nastala ich splatnosť. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov, s výnimkou predpokladanou v § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Za prípadné omeškanie dlžníka s úhradou splatného úveru spolu so splatným úrokom veriteľovi vzniká (len) nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

10. Pokiaľ však v danom prípade žalovaný mal podľa údajov z úverovej zmluvy žalovaného zaplatiť do 13.9.2014 popri sume čerpania vo výške 3.319,39 eur aj sumu celkových nákladov vo výške 2.194,17 eur, teda žalovaný mal do 13.9.2014 uhradiť úhrnom sumu vo výške 5.513,56 eur (3.319,39 + 2.194,17), pričom žalovaný uhradil už k 9.9.2014 sumu vo výške 5.699,58 eur, žalovaný čerpaný úver s dohodnutým úrokom v podobe celkových nákladov svojimi platbami nielenže veriteľovi uhradil, ale čerpaný úver aj preplatil. Pritom uvedený preplatok vo výške 186,02 eur postačuje aj na pokrytie sankcií za omeškanie žalovaného v podobe úroku z omeškania, ktorý žalobca vyčíslil za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy do 13.9.2014 sumou vo výške 31,10 eur. Započítanie sumy vo výške 543,75 eur na v zmluve neuvedené poplatky, na ktoré preto veriteľovi voči spotrebiteľovi nevznikol nárok, je v rozpore s § 4 ods. 4 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené platby žalovaného mali byť veriteľom žalovaného započítané na úhradu úverovej istiny spolu s už započítanými platbami žalovaného vo výške 2.804,34 eur, preto je vylúčený dlh žalovaného na úverovej istine v uplatnenej výške 515,05 eur. Keďže úver čerpaný žalovaným bol žalovaným spolu s celkovými nákladmi v lehote splatnosti nielenže uhradený, ale aj preplatený, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, najmä keď žalobca nepreukázal, že by po uplynutí konečnej splatnosti úveru existoval dlh žalovaného tak, ako ho vymedzil skutočnosťami uvedenými v žalobe. Pritom s poukazom na čl. 8 CSP Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

S poukazom na § 559 ods. 1, 2 OZ dlh žalovaného splnením v lehote splatnosti zanikol, preto žalobcovi nevznikol nárok ani na uplatnenú sumu istiny, ani na vyčíslený úrok, či ďalší úrok vo výške 19% od 8.6.2017, či na v zmluve neupravené, avšak žalobou uplatnené, poplatky a ani na uplatnený úrok z omeškania, keď žalobca netvrdil existenciu omeškania žalovaného, odôvodňujúcu nárok žalobcu na žalované príslušenstvo podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v podobe úroku z omeškania od 8.6.2017.

11. Súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému náhradu trov celého (aj odvolacieho) konania nepriznal, keď zo spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.